

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Cotruță Pavel în numele inculpatei

Puhleacova Natalia XXXXXXXX, născută la
XXXXXX, originară și domiciliată în
mun.XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.11.2011 - 26.11.2015,
2. Instanța de apel: 28.12.2015 - 31.03.2016,
3. Instanța de recurs: 24.02.2017 - 29.03.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 26 noiembrie 2015, Puhleacova Natalia a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal (red.2011), pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de ÎCS „Insight Advertising” SRL, a fost respinsă ca nefondată.

2. De către organul de urmărire penală, Puhleacova Natalia a fost învinuită de faptul că, activând în calitate de director a ÎCS „Insight Advertising” SRL, în baza deciziei nr.3 din 29.08.2006, a unicului fondator al societății comerciale, Yatsenko Vadym și conform prevederilor art.124 Cod penal, fiind persoană care gestionează organizație comercială, adică persoană căreia i s-a acordat permanent, prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice, abuzând de situația de serviciu și încălcând în mod vădit prevederile art.165¹ Codul muncii, în care expres este stipulat că angajatorul este în drept să acorde anual salariaților ajutor material în modul și condițiile prevăzute de contractul colectiv de muncă și de actele normative în vigoare, fără acordul angajatorului Yatsenko Vadym, a solicitat să-i fie acordat ajutor material, de către societatea comercială ÎCS „Insight Advertising” SRL:

- în sumă de 300 000 lei și 154 000 lei, iar la 25.12.2008, prin dispoziția de plată nr.137 a primit suma de 372 267,24 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „ajutor material”, fiind semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym;

- la 16.03.2009 a solicitat prin cerere, să i se acorde ajutor material în sumă de 300 000 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului, care era însăși ea, nr.7/C din 16.03.2009, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym, s-a dispus acordarea ajutorului material solicitat, iar la 18.03.2009, prin dispoziția de plată nr.25 a primit suma de 246 000 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și

anume „ajutor material” și care este semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia;

- la 29.09.2009 a solicitat prin cerere, fără a fi indicat cui este adresată cererea, să i se acorde ajutor material în sumă de 250 170 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului, care era însăși ea, nr.38c din 29.09.2009, în lipsa acordului angajatorului Yațenco Vadim, a fost dispusă acordarea ajutorului material solicitat, iar la 29.09.2009, prin dispoziția de plată nr.94 a primit suma de 205 503,60 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „ajutor material” și care este semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia;

- la 22.12.2009 a solicitat prin cerere, fără a fi indicat cui este adresată cererea, să i se acorde ajutor material în sumă de 115 000 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului care era însăși ea, nr.43c din 22.12.2009, în lipsa acordului angajatorului, Yatsenko Vadym, s-a dispus acordarea ajutorului material solicitat, iar la 23.12.2009, prin dispoziția de plată nr.125, Puhleacova Natalia a primit suma de 94 300 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „ajutor material” și care este semnată de către însăși Puhleacova Natalia.

Acțiunile intenționate ale lui Puhleacova Natalia s-au soldat cu urmări grave prejudiciind ÎCS „Insight Advertising” SRL, cu un prejudiciu în valoare totală de 1 119 170 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, reprezentantul părții vătămate V.Kiricenکو și avocatul O.Mîța în numele părții vătămate, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care N.Puhleacova să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.332 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpată în beneficiul părții vătămate a prejudiciului în sumă de 1 119 170 lei, invocând că instanța, dispunând achitarea inculpatei pe învinuirea adusă, incorect a ajuns la concluzia că în acțiunile acesteia lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate; - ajutorul material a fost acordat inculpatei fără bază juridică și fără aprobarea fondatorului; - ajutorul material se eliberează în modul și condițiile prevăzute de contractul colectiv de muncă sau de actele normative în vigoare, în baza cererii scrise, în orice timp al anului ori adăugat la indemnizația de concediu, dar nu de 4 ori pe an, fără aprobarea de către fondator a sumelor eliberate; - inculpata în rezultatul nerespectării limitelor împuternicirilor stabilite prin actul de constituire, în perioada anilor 2008-2009, nejustificat a primit ajutorul material în sumă de 1 119 170 lei; - instanța neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor A.Malai, L.Velicico, C.Gurulea, I.Ceban, N.Boiarscaia, D.Cuzmin, V.Yatsenko și probele scrise, care demonstrează că inculpata a însușit ilegal de la întreprindere ajutorul material, iar această sumă nu are tangență cu suma dividendelor; - inculpata a efectuat cheltuieli nejustificate, astfel nivelul de profitabilitate nu a atins pragul stabilit conform acordului cu fondatorul, aceasta nu era în drept să-și primească partea de 50% din profit; - instanța a interpretat eronat prevederile Acordului de parteneriat din 20.04.2007;

- reprezentantul părții vătămate V.Kiricenکو și avocatul O.Mîța în numele părții vătămate, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei soluții de condamnare a inculpatei N.Puhleacova, precum și de admitere integrală a acțiunii civile, pe motiv că prima instanță a apreciat greșit probele acumulate la dosar; - deși inculpata nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta este dovedită pe deplin prin probele administrate în cadrul urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, au fost admise apelurile procurorului, reprezentantului legal al părții vătămate ÎCS „Insight Advertising” SRL, V.Kiricenکو și avocatul O.Mîța în numele părții vătămate, casată sentința, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

Puhleacova Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita anumite activități legate de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Puhleacova Natalia în beneficiul ÎCS „Insight Advertising” SRL a prejudiciului material în sumă de 1 119 170 lei.

4.1. Instanța de apel a constatat că Puhleacova Natalia, activând în calitate de director a ÎCS „Insight Advertising” SRL, în baza deciziei nr.3 din 29.08.2006, a unicului fondator al societății comerciale, Yatsenko Vadym și conform prevederilor art.124 Cod penal, fiind persoană care gestionează organizație comercială, adică persoană căreia în organizația indicată i sa acordat permanent prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, a comis abuzul de serviciu în următoarele circumstanțe:

Puhleacova Natalia, abuzând de situația de serviciu și încălcând în mod vădit prevederile art.165¹ Codul muncii, în care este stipulat că: angajatorul este în drept să acorde anual salariiților ajutor material în modul și condițiile prevăzute de contractul colectiv de muncă și/sau de actele normative în vigoare, și fără acordul angajatorului, adică unicului fondator al „Insight Advertising” SRL, Yatsenko Vadym, a solicitat să-i fie acordat ajutor material de către societatea comercială „Insight Advertising” SRL în sumă de 300000 lei și 154000 lei, și, la 10.10.2008, s-a aprobat ajutorul material prin ordinele directorului în sumă de 300000 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 54000 lei, iar la 15.12.2008, s-a aprobat ajutorul material prin ordinele directorului în sumă de 154000 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 27732,76 lei, astfel, Puhleacova Natalia a primit din casa societății în baza dispoziției de plată nr.137 din 25.12.2008 suma de 372267,24 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „*ajutor material*”, și care este semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym;

- la 16.03.2009 a solicitat prin cerere, fără a fi indicat cui este adresată cererea, de a i se acorda ajutor material în sumă de 300 000 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului, care era însăși Puhleacova Natalia, nr.7/C din 16.03.2009, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym, s-a dispus acordarea ajutorului material solicitat, iar la 16.03.2009, s-a aprobat ajutorul material prin ordinele directorului în sumă de 300000 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 54000 lei, Puhleacova Natalia primind din casa societății în baza dispoziției de plată nr.25 din 18.03.2009 suma de 246000 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „*ajutor material*”, și care este semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym;

- la 29.09.2009 a solicitat prin cerere, fără a fi indicat cui este adresată cererea, de a i se acorda ajutor material în sumă de 250 170 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului, care era însăși Puhleacova Natalia, nr.38c din 29.09.2009, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym, s-a dispus acordarea ajutorului material solicitat, iar la 29.09.2009, s-a aprobat ajutorul material prin ordinele directorului în sumă de 250170 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 44666,40 lei, Puhleacova Natalia primind din casa societății în baza dispoziției de plată nr.94 din 29.09.2009 suma de 205503,60 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate, și anume „*ajutor material*”, și care este semnată de către conducător, adică de însăși Puhleacova Natalia, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym;

- la 22.12.2009 a solicitat prin cerere, fără a fi indicat cui este adresată cererea, de a i se acorda ajutor material în sumă de 115 000 lei, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai. Prin ordinul directorului, care era însăși Puhleacova Natalia, nr.43c din 22.12.2009, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym, s-a dispus acordarea ajutorului material solicitat. La 22.12.2009, s-a aprobat ajutorul material, prin ordinele directorului în sumă de 115000 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 20700 lei, Puhleacova Natalia primind din casa societății în baza dispoziției de plată nr.125 din 23.12.2009, suma de 94300 lei, dispoziție care la rubrica „în baza” este specificată calitatea sumei acordate și anume „*ajutor material*” și care este semnată de către însăși Puhleacova Natalia, în lipsa acordului angajatorului Yatsenko Vadym.

În total, Puhleacova Natalia, activând în calitate de director a ÎCS „Insight Advertising” SRL, și-a aprobat însăși sie ajutor material prin ordinele directorului, în sumă de 1 119 170 lei, din care s-a reținut impozit în mărime de 18% în sumă de 201099,16 lei, primind din casa societății în baza dispozițiilor de plată suma de 918070,84 lei.

Astfel, acțiunile ilegale intenționate ale lui Puhleacova Natalia, s-au soldat cu urmări grave, cauzând ÎCS „Insight Advertising” SRL un prejudiciu în valoare totală de 1 119 170 lei.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, verificând legalitatea hotărârii contestate, ținând cont de dispozițiile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, audiind suplimentar în ședința instanței de apel inculpata N.Puhleacova, martorii I.Ceban, D.Cuzmin, A.Malai și C.Gurulea, precum și cercetînd suplimentar probele examinate în prima instanță, prin citirea lor, și anume declarațiile martorilor I.Prisăcaru, V.Yatsenko, L.Velicico, P.Sajin, a reprezentantului părții vătămate V.Kiricenco, cercetînd și probelor scrise - plângerea înaintată Procuraturii Generale de către reprezentantul părții vătămate V.Kiricenco la 15.06.2011; extrasul de la Camera Înregistrării de stat nr.215288 din 20.10.2010; statutul ÎCS „McCann-Erikson”; acordul de parteneriat din 20.04.2007 dintre V.Yatsenko și N.Puhleacova; rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.3105/2011 din 02.06.2011, de expertiză judiciară nr.2091 din 11.12.2014; cererile prin care N.Puhleacova a solicitat ajutor material din 16.03.2009, 29.09.2009, 22.12.2009; ordinele nr.7/C din 16.03.2009, nr.38C din 29.09.2009, nr.43C din 22.12.2009 de acordare a ajutorului material; procesele-verbale de ridicare a corespondenței din 14.09.2011, a documentelor juridice din 16.09.2011, 19.09.2011, de examinare a corespondenței din 14.09.2011, a documentelor din 21.09.2009; scrisorile electronice parvenite la adresa electronică ecofinaudit@vahoo.com de la adresa electronică dimitrucuzmin@insight.md la 19.09.2008, expediate de la adresa electronică ecofinaudit@vahoo.com la adresa electronică dimitrucuzmin@insight.md la 01.10.2008 și scrisoarea nr.01-265/630 din 12.05.2011, de la „Ecofm-Audit- Service” SRL către ÎCS „Insight Advertising” SRL; registru de casă la 25.12.2008, 18.03.2009, 29.09.2009, 23.12.2009; dispozițiile de plată nr.137 din 25.12.2008, nr.25 din 18.03.2009, nr.94 din 29.09.2009, nr.125 din 23.12.2009; actele de revizie economico-financiare tematice efectuate la ÎCS „Insight Advertising” SRL de către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și a Corupției la 09.09.2011, a conchis că, prima instanță, nu a dat acestor probe o apreciere obiectivă în raport cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală, care analizate în ansamblu, demonstrează vinovăția inculpatei N.Puhleacova în săvârșirea faptelor imputate în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal, după semnele calificative - folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave.

Instanța de apel a menționat că, acțiunile inculpatei de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal (red.2011), însă conform

modificărilor operate prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, art.335 a fost completat cu alineatul (1¹), din aceste considerente instanța a aplicat prevederile art.10 Cod penal, având în vedere că, la momentul comiterii infracțiunii, pedepsele la art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal sunt mai severe, de aceea a încadrat acțiunile inculpatei în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal, care prevede pedepse mai blânde.

Astfel, instanța de apel a constatat că în acțiunile lui N.Puhleacova se regăsesc toate elementele infracțiunii de abuz de serviciu, și anume este prezent obiectul juridic special al infracțiunii care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul privat, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice ÎCS „Insight Advertising” SRL.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile mobile ale persoanei juridice ÎCS „Insight Advertising” SRL - banii în sumă de 1 119 170 lei primiți de către N.Puhleacova ilegal.

La fel, instanța de apel a considerat dovedită și existența laturii obiective a infracțiunii în cauză, fiind prezente toate trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de încălcare a normelor legale expuse mai sus prin folosirea situației de serviciu și a bunurilor persoanei juridice; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele ce s-au soldat cu urmări grave, cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice; 3) existând și legătura causală dintre fapta prejudiciabilă a inculpatei care ilegal și-a acordat și ajutoare materiale fără acordul Fondatorului și urmările prejudiciabile - cauzarea prejudiciului material în sumă totală de 1 119 170 lei ÎCS „Insight Advertising” SRL.

De asemenea, instanța de apel a conchis că nici o normă legală nu-i permiteau directorului ÎCS „Insight Advertising” SRL, N.Puhleacova, să-și acorde și altfel de ajutoare materiale, remunerări sau stimulări. Mai mult, ajutorul material în suma totală de 1 119 170 lei a fost acordat fără bază juridică, cât și fără acordul Fondatorului, afectând astfel integritatea patrimoniului societății. La fel, conform registrelor contabile din perioadele nominalizate, sumele ajutorului material acordat lui N.Puhleacova au fost atribuite la contul contabil 713/3 ca „cheltuieli generale administrative”, care ulterior au diminuat rezultatul financiar al societății în 2008 cu 454000 lei, în 2009 cu 665170 lei, iar în total cu 1119170 lei.

Instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatei se regăsesc semnele infracțiunii de abuz de serviciu, care nu pot fi justificate prin interpretarea eronată a prevederilor Acordului de parteneriat din 20.04.2007 de către prima instanță, care are obligația să examineze complet și obiectiv toate probele care au fost prezentate în instanța de judecată. Concluzia primei instanțe, precum că N.Puhleacova a acționat în corespundere cu Acordul de parteneriat, se infirmă prin raportul de expertiză judiciară nr.2091 din 11.12.2014, conform căruia, administratorul „Insight Advertising” SRL, N.Puhleacova, a îndeplinit parțial cerințele stipulate în Acordul de parteneriat din 20.04.2007, „Insight Advertising” SRL în loc să plătească partenerului o parte din venitul obținut (50%) conform prevederilor acordului, incorect i-a calculat salariu și ajutor material, care împreună cu asigurările obligatorii pentru perioada 2007-2011 a constituit suma de 2.608.324,15 lei, iar N.Puhleacova nu are dreptul la achitarea dividendelor, deoarece nu este asociat a SRL „Insight Advertising”, iar Acordul de parteneriat din 20.04.2007 prevede achitarea a părții de 50% din profitul obținut anual sub formă de venit, cu condiția de obținere a profitului întreprinderii în mărime de 20%, și de comun acord cu Fondatorul.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75-79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia - scopul de cupiditate,

de persoana inculpatei, care pentru prima dată este atrasă la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Totodată, instanța de apel a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, deoarece s-a stabilit legătura de cauzalitate dintre acțiunile infracționale ale lui N.Puhleacova și survenirea prejudiciului material, astfel urmând a fi încasat de la inculpată suma de 1 119 170 lei cu titlu de prejudiciul material.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul și avocatul P.Cotruță în numele inculpatei, care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu transmiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată, pe motiv că instanța a ignorat prevederile art.61, 75 Cod penal, iar la stabilirea pedepsei au fost eronat aplicate prevederile art.90 Cod penal, deoarece inculpatei nu i-au fost aplicate careva interdicții; - instanța nu a luat în considerație că inculpata nu și-a recunoscut vina, a săvârșit o infracțiune gravă, a dat dovadă de un comportament agresiv atât la urmărirea penală, cât și în cadrul instanțelor de judecată; - instanța la individualizarea pedepsei a făcut concluzii care sunt în contradicție cu probatoriu administrat și care nu vor atinge scopul legii penale de corectare a inculpatei, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni;

- avocatul, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9),10), 12), 16) Cod de procedură penală, casarea hotărârii instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de abuz de serviciu nu a fost demonstrată prin probe, nu s-a constatat faptul că aceasta ar fi acționat intenționat cu depășirea competențelor decizionale ale administratorului persoanei juridice, că ar fi folosit situația sa de serviciu în interese personale și că a cauzat daune intereselor persoanei juridice ce s-ar fi soldat cu urmări grave, deoarece din declarațiile inculpatei și în baza Acordului de parteneriat din 20.04.2007, nu se dovedește vinovăția acesteia; - martorul D.Cuzmin a declarat că banii eliberați lui N.Puhleacova reprezentau și figurau în evidența contabilă la contul contabil corespunzător dividendelor, adică beneficiu net ce urma a fi eliberat lui V.Yatsenko, iar inculpatei i-au fost eliberate mijloacele bănești în conformitate cu pct.8 și 11 din Acordul de parteneriat din 20.04.2007; - plățile eliberate în numerar de către N.Puhleacova reprezenta 50% din suma dividendelor convenită lui V.Yatsenko, și care conform Acordului de parteneriat, urmau să fie încasate de inculpată; - instanța nu a reținut că „Ecofin-Audit-Service” SRL a acordat o consultare defectuoasă referitor la modalitatea de reflectare contabilă a eliberării mijloacelor bănești convenite inculpatei în baza Acordului de parteneriat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu privire la recursul ordinar declarat de către procuror.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei care se regăsește în pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită

de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui N.Puhleacova pe termen de probă și că inculpatei la aplicarea art.90 Cod penal, nu i-au fost stabilite carava interdicții.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat dispozițiile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art.335 alin.(1¹) Cod penal, în baza căruia N.Puhleacova a fost declarată vinovată, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Lui N.Puhleacova i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita anumite activități legate de gestionarea bunurilor materiale și mijloace bănești pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei s-a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatei. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante tragerea inculpatei la răspundere penală pentru prima dată, caracteristica pozitivă la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatei poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatei, au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 3 ani închisoare stabilite acesteia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind individualizată conform prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal reține că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a

infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Argumentele recurentului că inculpatei urma a-i fi numită o pedeapsă mai aspră din considerentul că dînsa nu a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele comise, nu pot fi reșinute, din motiv că potrivit art.66 Cod penal, recunoașterea vinovăției este un drept al vinovatului, dar nu o obligație.

Motivul invocat de procuror, referitor la nestabilirea de către instanță a interdicțiilor inculpatei, nu poate fi luat în considerație, deoarece art.90 alin.(6) Cod penal stipulează că, instanța de judecată aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, poate, însă nu este obligată să aplice condamnatului anumite restricții, aceasta fiind o opțiune care instanța o aplică la intima sa convingere.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă la individualizarea pedepsei stabilite inculpatei.

Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul P.Cotruță în numele inculpatei N.Puhleacova.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 10), 12), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dat o nouă apreciere, alta decât cea făcută de prima instanță, probelor cauzei, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei N.Puhleacova în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, audiind martorii și verificând probele materiale, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind

cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile reprezentantului părții vătămate V.Kiricenکو, a martorilor I.Ceban, D.Cuzmin, A.Malai, C.Gurulea, I.Prisăcaru, V.Yatsenko, L.Velicico, P.Sajin, a inculpatei N.Puhleacova și actele cauzei, conținutul și valoarea cărora sunt analizate detaliat în textul deciziei instanței de apel, a căror reiterare nu se mai impune, probe ce nu trezesc careva dubii și care cert dovedesc vinovăția lui N.Puhleacova în cele incriminate.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatei, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpata nu a comis infracțiunea prevăzută de art.335 alin.(1¹) Cod penal, pentru care a fost recunoscută vinovată, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată nu echivalează cu achitarea ei, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că avocatul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, și anume că instanța nu a apreciat corect declarațiile martorului D.Cuzmin, care a precizat că banii eliberați inculpatei figurau în evidența contabilă la contul contabil corespunzător dividendelor, astfel lui N.Puhleacova i-au fost eliberate mijloacele bănești în conformitate cu Acordul de parteneriat fapt ce demonstrează nevinovăția ei. Aceste argumente însă, nu pot fi reținute, deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Totodată, recurentul supune analizei probele administrate, însă le apreciază conform propriei opinii și le interpretează din punctul său de vedere. Or, solicitarea acestuia din recurs nu constituie temei pentru reexaminarea cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt deja stabilite și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia instanței de apel privind prezența în acțiunile inculpatei N.Puhleacova a abuzului de serviciu, adică a folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală, a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave, adică a prejudiciat societatea comercială „Insight Advertising” SRL cu 1119170 lei, faptele inculpatei întrunind elementele infracțiunilor prevăzute la art.335 alin.(1¹) Cod penal.

Sub aspectul dat, Colegiul penal respinge afirmația recurentului, precum că inculpata nu ar fi acționat intenționat, dânsa fiind dusă în eroare de către „Ecofin-Audit-Service” SRL cu referire la modalitatea de reflectare contabilă a eliberării mijloacelor bănești cuvenite inculpatei în baza Acordului de parteneriat din 20.04.2007, astfel N.Puhleacova nu ar fi prejudiciat „Insight Advertising” SRL cu 1 119 170 lei, deoarece în cauză s-a demonstrat atât latura obiectivă, care include următoarele semne: - fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; - urmările prejudiciabile, și anume daune cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave; - legătura cauzală

dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, cât și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, ce se exprimă în interes material, ori alte interese personale.

Din probele administrate în cauză cert s-a constatat că, conform pct.7.1 și 7.2 din Statutul întreprinderii cu capital străin ÎCS „Insight Advertising” SRL, organele de conducere ale societății sunt: a) fondatorul; b) managerul principal al societății; activitatea societății este dirijată și coordonată de fondator, care este organul suprem de conducere al societății. Conform pct.7.11 din același Statut, managerul principal este în drept să ia decizii în toate chestiunile privind activitatea Societății, cu excepția celor ce țin de competența exclusivă a Fondatorului.

Iar, conform Acordului de parteneriat din 20.04.2007, încheiat între Fondatorul V.Yatsenko și partenerul N.Puhleacova s-a stabilit că, fondatorul ÎCS „Insight Advertising” SRL, nu transmite directorului dreptul exclusiv de a se numi oficial partener de business al companiei. Totodată, conform pct.8 din același acord, pentru executarea obligațiilor prevăzute în contractul de muncă încheiat cu Fondatorul, directorul executiv se remunerează cu: - salariul lunar conform statului de personal; - o parte din profitul companiei în mărime de 50%, începând cu rezultatul financiar al anului 2007, cu condiția obținerii a 20% rentabilitate. Această valoare se achită pe parcursul a trei trimestre ale anului viitor potrivit deciziei Fondatorului; - plăți de o singură dată pentru realizarea cu succes a unor proiecte sau executarea unor sarcini puse de Fondator (mărimea acestor plăți se stabilește separat cu acordul Fondatorului). Nici o prevedere a Acordului nu urmează a fi interpretată de către partener ca una care dă naștere anumitor drepturi și obligații în calitate de asociat al societății. Astfel, N.Puhleacova, activând în calitate de director a ÎCS „Insight Advertising” SRL, a încălcat prevederile Statutului și a Acordului de parteneriat din 20.04.2007.

Prin urmare, s-a stabilit cu certitudine că nici o normă legală nu-i permiteau inculpatei să-și acorde sie altfel de ajutoare materiale, remunerări sau stimulări. Ajutorul material pentru îmbunătățirea condițiilor de trai în sumă totală de 1 119 170 lei, a fost acordat lui N.Puhleacova, care era director al „Insight Advertising” SRL, fără bază juridică și fără aprobare de către Fondator, afectând integritatea patrimoniului societății, ce se confirmă incontestabil și prin Actele de revizie economice-financiare tematice efectuate la ÎCS „Insight Advertising” SRL și de către CCCEC la 09.09.2011.

Argumentele avocatului, precum că „Ecofin-Audit-Service” SRL îi raporta despre toate operațiunile economice-financiare și despre mișcarea financiară din cadrul ÎCS „Insight Advertising” SRL Fondatorului V.Yatsenko, precum și de faptul că „Ecofin-Audit-Service” SRL a indicat contabilului D.Cuzmin despre eliberarea mijloacelor bănești inculpatei în conformitate cu prevederile Acordului de parteneriat din 20.04.2007, cu perfectarea contabilă a acestor sume ca ajutor material, astfel în acțiunile inculpatei nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, nu pot fi reținute.

În acest sens se atestă că, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate, în urma unor verificări a activității directorului N.Puhleacova în 2011, au fost depistate careva nereguli, aceasta fiind concediată din motivul refuzului de a da explicații pe marginea ilegalităților comise, ulterior, s-a dispus efectuarea unei expertize, în rezultatul căreia s-a depistat că inculpata și-a achitat sie, ajutor material în suma totală de 1 119 170 lei, fără acordul Fondatorului. La fel, martorul I.Prisăcaru a declarat că, atât directorul N.Puhleacova, cât și directorul financiar D.Cuzmin, au fost informați de către juristul SRL „Ecofin-Audit Service”, C.Gurulea, prin intermediul corespondenței electronice, despre faptul că ajutorul material poate fi acordat directorului doar în baza deciziei Fondatorului, care la acel moment era V.Yatsenko; - martorul C.Cebanu a indicat că, ajutoarele materiale acordate inculpatei au fost atribuite conform standartelor naționale în debitul contului 713 „cheltuieli generale și administrative”, care ulterior au diminuat rezultatul din activitatea economico-financiară a

întreprinderii pentru perioada 2008-2009, în mărime de 1 119 170 lei, sumă care nu are nimic comun cu suma dividendelor; - martorul D.Cuzmin a relatat că acordul în scris a Fondatorului V.Yatsenko privind acordarea ajutorului material inculpatei, nu a fost; - martorul V.Yatsenko a declarat că, în temeiul statutului întreprinderii, directorul nu are dreptul unilateral, fără permisiunea Fondatorului, să-și acorde careva remunerări. Mai mult, inculpata a declarat că ea a scris cererile de acordare a ajutorului material, pe care le-a semnat și tot ea, în baza ordinelor emise de dânsa, a dispus acordarea acestor ajutoare materiale pentru sine, și-a aprobat însăși sie ajutor material prin ordinele de ea în calitate de director.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite Colegiul constată că, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatei și, ca urmare, temeiurile invocate de partea apărării nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Referitor la argumentele invocate de avocat, precum că inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temeiuri prevăzute de pct.9), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul atestă că, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii, fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării cauzei în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârii atacate, deoarece fapta imputată inculpatei este prevăzută de legea penală ca infracțiune, și anume conform art.335 alin.(1¹) Cod penal - abuzul în serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație a situației de serviciu, în interes material sau în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, soldate cu urmări grave.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, fapta săvârșită de către inculpată nu a fost descriminalizată și nu a încetat de a mai fi infracțiune, nefiind exclusă din Codul penal, dar, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, art.335 Cod penal a fost completat cu alineatul (1¹), care prevede răspunderea penală pentru abuzul în serviciu „soldat cu urmări grave”, calificativ care anterior era prevăzut în alin.(3) lit.b) al normei date. Prin urmare, se constată că inculpata a fost condamnată pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a R.Moldova.

Temeiul prevăzut la pct.16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, urmează să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Mai mult, se reține și faptul că, în spețele din care rezultă problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea urmează să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării. Însă lecturând textul recursului, se constată că avocatul nu a făcut trimitere la un anumit caz similar, în care norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, în această ordine de idei este necesar de menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat deja în jurisprudența sa că, simpla existență a unei abordări

jurisprudențiale diferite, la nivelul instanțelor naționale, asupra unor spețe similare, nu implică în mod automat o violare a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, Curtea a admis că o unificare a jurisprudenței naționale necesită o anumită perioadă de timp, astfel încât un interval rezonabil în care coexistă mai multe soluții jurisprudențiale asupra unor situații similare, este compatibil cu dreptul la un proces echitabil. Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului declarat de apărare prin prisma pct.16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal conchide că, în cauză, nu s-a constatat vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia și de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, care este echitabilă în coraport cu fapta comisă și care este individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul P.Cotruță în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivel Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Cotruță Pavel în numele inculpatei Puhleacova Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în cauza penală în privința lui Puhleacova Natalia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu